

[Steen.]

og da det fik Lov til at passere, gaar jeg ud fra, at jeg ogsaa faar Lov til at svare. Det ærede Medlem talte her om en Lovgivning vedrørende Trafikvæsenet og sagde: Hvor kan Det radikale Parti, der dog er Tilhænger af Erhvervsfrihed, gaa med til noget saadant? Ja, vi har foreløbig indskrænket os til i denne Forbindelse at gaa med til det, der i dette Øjeblik er Lov; for saa vidt er det rigtigt. Vi har en Lov, som mit Parti har medvirket til Gennemførelsen af, og som jeg personlig har beskæftiget mig med, da vi gennemførte den, i Følge hvilken den offentlige Trafik foregaar paa Grundlag af et Monopol- og Koncessionssystem under Kontrol. Det angriber det ærede Medlem nu mit Parti og mig for og siger: Saadan et Parti, der dog efter sit Program er Tilhænger af Erhvervsfrihed o. s. v.!

Maa jeg nu ikke rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem, og jeg beder indtrængende det ærede Medlem om at svare mig, for saa kommer vi dog til det, det drejer sig om; saadan almindelig Tale om Frihed her og der gælder ingen Steder. Skal disse Udtalelser, anstrengte som de var i denne Forbindelse, hvori der blev givet Udtryk for, at det ærede Retsforbund havde den Opfattelse, at det Koncessions- og Monopolsystem, paa Grundlag af hvilket den offentlige Trafik — det er jo Bilerne, det drejer sig — i dette Øjeblik foregaar, bør afløses af en Tilstand, der er Udtryk for Erhvervsfrihed, forstaas saadan, at enhver, der kan skaffe sig noget at køre med, kan bare begynde at køre og tage de Chancer, der paa det Omraade ligger for den enkelte? Det vil jeg meget gerne have klaret, saa vilde vi komme nærmere til det, det drejer sig om; for hvis det ærede Medlem ikke svarer ja herpaa, er der ikke andet end Talemaader tilbage i Forbindelse med den Erhvervsfrihed, som det ærede Medlem her finder Anledning til at smykke sig med, og som han angriber mit Parti og mig for ikke at have varetaget paa forsvarlig Maade.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der sagde, at de Radikale har altid erkendt, at her laa at Problem: Ja, det erkender vi virkelig fremdeles, men det var saamænd ikke for tidligt, om det ærede Medlem ogsaa erkendte, hvad der er Sandheden, at dette Problem er det aldrig paa nogen Maade lykkedes at løse ved Gennemførelsen af den Lov, der her er stillet Forslag om at ophæve. Endvidere siger det ærede Medlem, at det er jo rigtigt nok, som jeg har sagt, at vi har Gang

paa Gang henvist til, at hele Spørgsmaalet burde klares og undersøges paa en anden og grundigere Maade, men disse Forslag om at undersøge kom vi altid med, naar Sagen var færdig. Ja, netop paa det Tidspunkt, da man skal komme med noget saadant, naar Ændringsforslaget til det Forslag, der bliver behandlet, bliver indkaldt, netop paa det Tidspunkt har vi til enhver Tid stillet det Forslag, og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har, som jeg allerede en Gang har sagt, vendt sig imod det og sammen med sit Parti stemt det ned — de kunde selv —, og Resultatet er blevet det, der her foreligger.

Saa styrtede det ærede Medlem sig ud i noget højt besynderligt allerede i første Omgang; det er naturligvis der, Fejlen ligger, og et Forsøg paa at slippe fra det paa den Maade, som det ærede Medlem forsøgte, nytter ham ikke. Jeg maa sige, jeg blev forbavset, da det ærede Medlem i første Omgang sagde, at Det radikale Venstre og jeg foretog os mange uberettigede, forkerte Ting, men desværre kunde vi jo ikke straffes for det (*Knud Kristensen*: Det var ikke ulovligt). Det var ikke ulovligt, nej, det er det samme, men altsaa uberettiget og forkert; og saa tænkte jeg mig om og sagde, det var fælles for alle; derfor gav jeg det Svar, jeg gav. Nu kommer det ærede Medlem igen og siger: Nej, det, han tænkte paa, var rent juridisk. Hør, maa jeg da ikke spørge det ærede Medlem: Hvad er det for Handlinger fra Det radikale Venstres Side, som det ærede Medlem har sin Opmærksomhed henvendt paa, og som han fra denne Plads udtaler sin Beklagelse over, der ikke findes juridisk Grundlag for at drage os til Ansvar for?

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen giver nu den Forklaring paa, at der i hans Tale i Dag var en anden Tone, en anden Indstilling over for hele Spørgsmaalet — hvad han altsaa heller ikke benægter — end ved første Behandling, at han havde troet, haabet og regnet med ved første Behandling, at der var Mulighed for gennem Forhandling at komme til et Resultat; det var han nu klar over der ikke var, og saa maatte Linien trækkes stærkere op. Den Forklaring accepterer jeg, der er Rimelighed i den. Men det ærede Medlem har aldeles ikke noget Grundlag for at drage den Slutning, at man herefter ikke kan tro meget paa den Forhandlingsvillighed, som jeg jo nogle Gange har givet Udtryk for.

Efter at det ærede Medlem — nu tager jeg det saadan mere formelt — havde skrevet Udkastet til sin Betænkning, gjorde jeg det ærede Medlem opmærksom paa, at